

ere opførte paa Loven af 1894, vil komme til Udførelse i den nærmeste Tid. Der vil saaledes ikke være noget i Vejen for at begge de omtalte Baner kunne komme frem i samme Finansaar, men dette behøves ikke en Gang, thi efter hvad der er meddelt mig, er der ikke i dette Finansaar givet Koncession paa nogen jydsk Bane, og der vil saaledes ikke være noget i Vejen for, at f. Eks. Horsens—Odderbanen faar sin Koncession inden den 1ste April, og Fjerritslevbanen først efter den Tid, i næste Finansaar. Det vil ikke kunne generere denne Bane, da den ikke er saa vidt med sine Forarbejder, at der kan være Tale om at søge Koncession forinden, hvad jeg derimod tror er Tilfældet for Horsens—Odderbanens Vedkommende. Det har derfor maaske nogen mere Interesse for Horsens—Odderbanen, om denne Sag kunde blive fremmet noget hurtigt, end det havde for Fjerritslevbanen. Mener man imidlertid, at en nøjere Undersøgelse skulde være nødvendig for Odder—Horsensbanen, hvad jeg for øvrigt ikke tror, kan der vel heller ikke være noget i Vejen i saa Henseende. Banen gaar igennem en folkerig og frugtbar Egn, og forekommer mig at være fuldkommen beføjet; og dertil kan endnu nævnes til Fordel for Banen, hvad jeg ikke har bemærket tidligere er anført her, nemlig at den midtjydske Jærnbanekommission, som nylig har afsluttet sine Arbejder, har udtalt sig til Fordel for denne Bane som beføjet og berettiget. Jeg skal derfor ogsaa tillade mig at anbefale Lovforslaget til Fremme snaarest muligt enten ved Udvalg eller uden Udvalg.

Koch: Naar jeg tillader mig at gøre et Par Bemærkninger under denne Sag, er det ikke, fordi jeg kender noget til Aftaler med en eller anden Gruppe af en saadan Beskaffenhed, at jeg, som det ærede Medlem har udtrykt sig, kunde være „sædelig entrüstet“ over dem. De Betæneligheder, jeg tillod mig at udtale, da en anden Afvigelse af Loven af 1894 forleden Dag var under Forhandling, ere tiltagne i ikke ringe Grad ved dette ny Forslag. Det blev sagt af den højtærede Minister, at de Baner, som efter Loven af 1894 endnu ikke vare anlagte — deres Antal er, saa vidt jeg kan se, 8 eller 9 — have vist sig ikke at have deres Papirer i Orden, og at der derfor ikke var nogen Udsigt til, at de vilde kunne komme i Betragtning ved Gennemførelsen af Loven 1894. Jeg tillod mig forleden Dag i Anledning af Fjerritslevbanen at spørge den højtærede Minister,

om der ikke var Udsigt til, at disse manglende Oplysninger, i alt Fald for enkelte af Banernes Vedkommende, kunde komme til Veje, hvis der vistes denne lignende Begunstigelser som dem, der ere tiltænkte Fjerritslevbanen, nemlig at yde dem $\frac{3}{4}$ i Stedet for det halve. Hvad der er billigt for den ene, maa ogsaa synes billigt for den anden. Jeg kan ikke skønne rettere end at, hvis disse Baner endnu ikke ere komne til Udførelse, fordi de ikke have haft deres Papirer i Orden, maa det væsentlig bero paa, at der ikke har kunnet skaffes de fornødne Pengemidler. Men naar Staten med sin sædvanlige Rundhaandethed ogsaa kunde gaa til at yde disse Trefjerdedele, kunde det være, at vi kunde faa 30 Baner i Stedet for 29. Jeg tvivler ikke om, at adskillige af dem vilde være tilbøjelige til at gaa løs paa Sagens Udførelse, naar de fik en lignende Begunstigelse stillet i Udsigt som den, der nu stilles i Udsigt for Tisted—Fjerritslevbanen. Men jeg har imidlertid — som det kan tænkes — ikke ganske ringe Betæneligheder ved de store Summer, som under denne Forudsætning ville komme til at udgives af Statskassen. Men for øvrigt antager jeg ogsaa, jeg har forstaaet den højtærede Minister rigtigt, naar jeg mener, at den nu omtalte Bane i øvrigt er undergiven Reglerne i Loven af 8de Maj 1894 og altsaa i Henhold til Loven maa have erhvervet Koncession, inden denne Lov udløber, altsaa inden 1ste April 1904. Jeg tillader mig imidlertid at spørge den højtærede Minister, om han ved det Tilskud, som nu tænkes givet Tisted—Fjerritslevbanen, og som nu ogsaa maa paaregnes at skulle komme Odder—Horsensbanen til gode, ikke har tænkt sig det naturligt og forstændigt at søge de Penge, Statskassen skal tilskyde, tilvejebragte paa noget andre Vilkaar end dem, der findes i Loven af 8de Maj 1894. Ifølge denne Lov er nemlig Regeringen kun bemyndiget til at skaffe de fornødne Penge til Veje gennem Udstedelsen af $3\frac{1}{2}$ eller 4 pCt. Statsobligationer, uopsigelige fra Kreditors Side; men under de nuværende Konjunkturer vil jeg antage, at det er en ret uøkonomisk Maade at skaffe Pengene til Veje paa, og sker det, bliver den Merudgift, som Staten under de nuværende Konjunkturer kommer til at yde til denne Bane, forholdsvis betydelig forøget ud over det, som er blevet ydet fra Statskassens Side til de andre Baner. Denne Bane har for øvrigt i Realiteten min Sympati, fordi jeg finder, at der i endnu højere Grad eller i fuldkommen samme Grad er